

šiuo savo poelgi Karaliukai
sukelia didelį sunčių št.
Karaliukė galvoje. Visas Žemė
gyvenimas yra skirtas myli-
majam žinellui Vilnius ir
žmoniems, kurieems reikia jos
nugalbos.

Labai netinkta romano spa-
beriga, y narius gryžta Martyn-
as ir Greteis brolio Vilnius,
koks benv manytą, kad viltę
yriųs daugelys metų + pas gėlauži
marios, o Martyno gyvybės sū-
litas milinkito žiaurais karos kar-
das. Nuo to laiko trupę vi-
liaus Karaliukas motuy gyveni-
mai pasukha lita tė vagė.

Tarp Vilnio ir Žemės maledic
megztis pirmieji meilės mezagai,
o Martynas, panoro, yra ne-
abejingas Greter Ploniskė. Gretei
iš maledic lyg iš nuorėj, kad

jos brolis nescity su Že Ma-
ralike, bet greitai supranta,
kad Že padarys viltį laimiu-
gę ir myriestarcaya ji santi-
kuams.

Niuans gryžimas labai pra-
džiugina senąjį Karaliuką ir
suteikia jai naujį viltį gyvenime.
Y Karaliuk uamus gryžta džiaugs-
mas, laime ir santevė.

Baumale! Tek reiketys ilges-
nės palaišo!

115 žianga

315 destynas

115 pabaige

Nr. 3

Istorinių conuonybių lietuvių
literatūroje

910327

Mindaugas, slaugaitė, Morkus Man-
tas, Mažvydas - tai istorinių conu-

nybos, įcuvāntos ne tik istorijos va-
doviniose, bet ir literatūro-
je, kurios ne mažiausiai li-
etuvių valstybės, tautos, kultūros, t.
kalbos atradalyčiu, išptymusi ir
tolimesnė eiga. Šios asmeny-
bių labai svarbios lietuvių;
todėl jas visas aprašyti būtų reikiamoma,
tačiau tai nesinħau. Y. Mar-
cin Kozickių pirmosios dramaos iš
dramaturgoių logijos pagrinodėjus
personas - Mindangu, XIIIa. dietuvių ka-
uigaičių, vėliau iš minėjų bei perdu-
tinėji karalių. Kodel būtent Min-
dangu? Ogi todėl, kad, manu
muoniene, jis buvo viena iš pa-
cios marciaus iš asmenybių - protin-
gas, stiprus iš galiugos valdovas.
Kaip tik tokio valdovo ir rei-
kiuoju dietuvių XIIIa, kai suriklos-
ti valdovas vidau 19 lygos li-
etuvių valstybei atnausti. Dietauva

aukščiau buvo tik dienuj žemės pa-
veldintinas, kurios gyveno svarios
balty gautys, išbarščiusios kui galis-
taptinių valdomoumis atskirų kui-
galisčių. Mindangas buvo uakan-
hauai nuorolius kui galisčių,
kad tapą taptų jos valdova. Jis
maroli, kad atskirus kui galis-
čiųtės nėra atspurios laukinių
ir kultūrinių asimilacijai, bry-
žiuocių ordinų geopolitinius puo-
limanus, kad tiki stiprių valstybė-
sugebėjų atsleidioti priės savo
priėsius, istorinius patirtis rado, kad
lietuvių valstybės įgumo koudai i-
takos turėjo geopolitinius naudotis, pries
nuolatinę ją iš visų pusų. Tuo
laikų buvo susiformavusios pag-
rinodės lotuvių žemės, kurėsi
minėti mestai, atradėjai miely,
aukštininkai. Tetrušės tiki stiprius
valdžios vienam laim apigali, rem-

ti, puosleti. Kair tiki tolksa benvo
Minolangas. Šis ar dysis dietuvos
kunigaičių dietuvos salsty bei
paolėjo tofusis stovėjus namatus,
kad ~~Gedimino~~^{infarto} valomyje laikais
je šalavo dir įtros-juodas ir
Baltijos.

"Minolangas"- tai tragedija,
lėmioj sukilime mūle iš mur-
te, neapykantę iš paraukojimus,
nėltingas išdarystes. Pačiuose pū-
nuose dramos pustapuose
juodasis iš Baltasis metrastiniai
kai mums pirstato laikmečio
ypatumas, ivykliai, lėmimoje tarp
kiltų leinigaičių, mūrus iš
busūnas valdovas.

Minolangas žemuna savo vyres-
niji broly Dausprungas, nes jis "lik-
kai didžiausio reikalavo juiz-
spausdas iš baluo lipg" iš trokišta
namybės, taikos, nevertaria kraijo

pralejimui, net ugniesčia jo lva-
juo. Tols pozitinis i broly mums
parodo, kad Minolangu sov-
briausia vyriškumas, dėgsa, u-
pavadymas vien lašelio užnejan-
tos priekis, bandžius nam pakel-
ti kurti vėsantį kala viša prieo-
jo tautą. Dausprungo žodžiai "Te-
gu iš karolas nikaad minhain-
ta eut išpuojo iš laisvoje gal-
bos. Teigu jisai nuo užpuoliky-
gina Tėvynių mūsy, halbq iš bly-
bq, mūs papročius iš mūs aue-
mus..." parodo, jog karvų grai ka-
laujų uanoloja tiki būtinuos gū-
ties atveju, *jog nikaada ginaut
halbq, papročius, blybq, jog nika-
da nukraudi silpus iš tarsiugų
žmonių, jei tiki karvoje už tā, i-
kg turi įgilnas tilles. Kitas
Dausprungo posakias, "O kas gi
ta Tėvyni? Ju h tui nes." neįčia

pavercia sunugstyti, kors gis iš
atvažiję apie toji tėvyne? Tėvynė-
tai ne tik liuturiniai, apibrėžti
žemėlapys ty žemyn, iš kuris
mes esame šalt. Tėvynų reikia
turėti giliai ūkio. Ypač tėvy-
nų sudarome mes patys, tai ir
reikia būti tolkuojas, kodel norime
turėti ~~teisės~~^{teisės} + mylināg, užjau-
čiančią, tarsių.

Mortos, vismaito žmones, pasiro-
dynas sulelia aristę ir jausmy
audrių Hindango ūkioje be gal-
voje. Dabar mes pamatomė, kad
iš Hindaugos nėra geležinių, be-
doasis robotas, užplogra nuotras
ginti gmtosi brastę, jis taip pat
yra žmogus, su visais žmo-
gais puginiačiai būdingais, jaus-
mais. Žiliula bendriliotis taip val-
dovo iš žmogaus. Morta - ta mor-
tesis, kuria valdovo ūkioje pasėjo

ir išdaugino meilei sikelę, ta,
kurio opysys jis begalinis meile's
aukele. Bet jis būsimas nesujunge,
jei paaukioje savo meilę tėvynui
labet. Susi tiks po dangulio metu,
jei abe su supranta, kodel yra
svabūs vienam būtam, ir nėduo-
da blausingis: „Modėj jai rei-
kaliugos mūsy haučias, mūs
ilgesys ir siekvartas, ir ... molas?"
Su Hindaugo miele susijęna
jo nėlis subverti dietuoj „iš ug-
učes, iš molio ir sandėles". Ku-
niuarkštis būta apdairaus, per
jis sugelbėjo pasinaudoti žyginiu
atnėta žiwa apie kryžiuocius
muolinus, had jis išsigauoly-
si priesui lumi gai lisciai, iškelty
i valolo vers.

Hindaugas, rūpintamas duktos
atitomi ir noridamas suriginti
nuoti su kaimynais, liepia Pa-

munei ištekėti iš Galicijos kunigaikštio Švarno Daukloriūčiaus. Net keta žinučia Ramusis su glumina, iš jis išrečia turi: „Tebė, tu mani aštės nenulejai!“ Dulteris pucharištas perverčia ji nesugestačiai: qui įmo-
nus, luvius jis myli, ir luvę jis myli. Pri verstinių dulteris reolybos, ^{Vilhelmos} trentis, Dausprungo sū-
~~per~~pieninės munis parodo, had val-
dovo valdžia pradėjo mylioti. Jok^o
darosi ištarbui visi kūnigaičiai,
nesutinkę jam paramos kovose su
prisioniers. Nynėnysis brolis stabusi,
had Mindeangas, aukščiau leives
sielius iš doros, paludino savy-
je žvėrių. Nebesuprantanu darosi
jo padgici. Nebepantiki Dausprungo
jaunesnysis brolis supanciai žmo-
nenis, visus juos ištarinėja sa-
moksluose pries valdovą. Ko gero,
valdovo dalia buvo per sunki

ir perdaug nesudervana su
asmenimais pergyvenimais. Ne kiek-
mečias sugibety toluiq nasty už-
nibranti aut savo pacią iš išlikti
trietas, tačiau jo dvarine surasti
visiškai suprantama. Mindeangui
šauda, had užkas nebesupran-
ta jo teluij tikslą, had visi
jamu mato tek ^{už} nasis per val-
valdovą, had ^{lėva}, jis užsejo
lietuvių ir visų žmonių išvičias
neparaminkimo daigais.

Dubūajam kūnigaičiui vis-
mantu naujaginius sinuos gregž-
iau gyvenimo dėlanguose. Kylg man-
simas, i kodel jam būtų dang rei-
šliai metimis užkas? Gal Mindean-
gas būvo perplolytas liūčiliškos
meilei ir realizavo jų Mortos
vaikus, be to, staloje turėjo vis
dar teberusenautys jaunmai pirmajai
meilei. Bet tuo visu tuo slypi

buo has viintesui priėjastis. Tiki-
manis Puklio tūras + pasvardo esej-
ne taip besidėaugiantis visman-
tas, a pati galtingasis valotonas
Mindaugas. Morta i Mindaugas it-
giu metas sekti kuridavo pastap-
čia, nėkas to nėra ne i net ne-
tare, jei abu haušinasi, nes tarp
jų stovėjo ištakumas Mindaugo tar-
nas, priimantis valotonio patarėjus
Vismantas. Vieną dieną haustrybė
išsėko, ir Morta mėlėto Mindaugo
nužudyti jos suproty vyrą Valotonio
galvoje kurbščiate kurbščioje išva-
riaučios mutys. Ji norejo patrank-
ti Vismantą iš kelio, bet neray-
žo toliam atgirsti šiam žingsniui.

Angautasis tankas visai netrikstai
išgirdo, kad Puklys - u jo žinias.
Vismantas buole savo raniut, gal-
vodamas, kad jam pasivardėjus,
kad nėjė žemėjį ne viskas ap-

gauli, kad dar yra kažkas iwen-
to, bet jo visos viltis sudau-
žo Mindaugo atsalymas, į man-
sim; has Puklio tūras. Nebegalida-
mas gyventi iš jų neliungoj žemi-
je, buvęj nebūta nei mūties, nei
ištakumybei, nei drangystis, Vis-
mantas parydwia, lengvai išx-
~~spriegdomas~~ ~~visas~~ del jo iškiliusias
problemas. Jis gyvena subūčia val-
dovą, bet nintą, kad jam paciam
neberūkis tepti ranky Mortos vyrą,
savo ištakumo padėjėjo, beaujū iš
jų meilė, nėkas nutekėdys, ji pra-
linksmina. Mindaugas išmoksta
salint iš kelio visus, neprata-
riaučius jo nuomonėi.

Už savo uopelius Mindaugas
gauja haučius. Tiek dabar jis nu-
prasta, tiek daug paaušo tam,
kad būtų haučiuotis. Karalius
didžiuosiom savo subūcta stiūrėja

valstybe. Krikstas pagoniškai hir-
tuvai buvo į reprezentacijas sandėliai
negalėjo ramiai žiureti; kai p or-
dinės uainių visko, kai jie n
sivita. Motta, Japusi karalienė, taip
pat tampa iš krikščionė, bet tai
jai atnauja be galos diidelės han-
čios, ant širdies ^{wantina} sudėta diidelis
iš sunely ahmenų. Jo pradedė grau-
ti spūne dėl vismanto nuzūdyus
iš nistiliunybes, karalienė iš iš-
goscio, had mudaro nuričius nuo-
denui, pasimaištė motas. Kai Kiu-
dangas pamato, ką daro triki-
juan m jo nylinai žmonės,
nuabejoja, an veda taip an lotis
dėl karžurkio metalo gabalo, pa-
nuošto bližgaičiui akini.

Karalius dialogas su Semin
dor kartą patvirtina Kudango
jau sunės dietuvai. Žiū turi molis-
u "dietus" ir, užtarėjus nau-

ji ženius, prisavo "dietus" pri-
lipelis gabalelių molis. Ji, sulipdy-
ta kai p križtasis liðas, užla-
da užbas meniga iš stipo, ne
tvirtas galis būti tik dažtas,
pagamintas iš vieno gabalo mo-
lio. Žet Kudangas nesutinka. Žiū
užtarėja, had ji valstybė yra
tvirta iš bus das tvirtesni, kai
te nuo "moldos".

Dramai buvo geras tragiškas. Mor-
ta išprotija, jo societas, atvykss su
karaliais, nurodo Kudangą, prisū-
tar užtarėjus molis "dietus".
Šaudžiamas valdovai u žau-
da, padaryta daumanto, o tai, had
jis užtarėjus viso gyvenimo dan-
bę iš trikslo, ois kurio gyveno,
buvo nukreiptas stovyklas iš jėgos.
Kudangas nrista nusivylęs
krikščionių dievu, kriaučiu nelai-
mę trius, kurios myli.

Justinas Macinkuscius labai nu-
seiliasi parazolaro ^{istorinės} Mindaungo Renes-
paprasciausias faktas, jis nes-
nisiškai apparandalino iš pateikto
mūsy valstybės gilių reižių, paties da-
mas jautravaučias problemas. J. Mac-
inkuscius parodi žinogais iš val-
dovo drame, kai kuria supiduria
ne vienos, anksčiau postę užman-
tis x paroligūnas. Asmeninės gyveni-
mas iš kai kada yra tokio nesu-
dorūnumi dalykas, kaa žinogus pri-
valo parinkti tiki & vieną iš jų.
Yi jis blaskos tarp žmones iš dan-
bo, tai iš to nesirina užlio geru-
jingu nėlei karjeros, tai tuo pa-
nuostoti savo jaunius iš gyventi,
^{lukaut} atstovaujančius atviciai, o jeigu
noru sukurti tvirtą iš darinių ūki-
meniški savo darbą, atrodo
žinomybiuam gyvenimui. Mindaugas,

sidėturioti tvirtą ūkinį vi tuo
naciū galinguo valstybę, apie kurio
eity garsas yra visoje Europoje. Šis
pradžią jam išgyvenanti planas
lyg vi skem, bet stanga likimas
atenu iš jo vi ūki, iš dietu.
Atlaikę Mindaugą dasčius buv-
žinocių ordinu bei kiti prisių pu-
linius, bet nakti po gyvybę maniu-
kardas, ~~šarvio~~, kuris gyploniis
teleijo tas pats lietuviškas man-
jas. Vieinos lautes žmones valstybę
tuvi kurėto kartu, padidėjusi vienos
litai, o ne beprasniškai horoda-
nių tarpusavyje.

J. Macinkuscius parodė „Mindaun-
go“ ir „Mažvydo“, V. Krievi - „Šli-
gailq“, J. Grusas - „Storay Mautq“ iš
daugelių kertų. Visi jie savo kur-
niuose slėvinuo ^{istorikos} armeny-
bus, diego šartų tojams pagarbos
vi meilei dėsgelius. Žiūrodami,

kaip mūsy ^{tolinių} protivinių lerrojo už
valstybės glūdymą ir jos išsau-
gojimą, nes negaline būti abejin-
gi jos ištikimai, puvadome neįrodau-
tu lerroje jei už laisvę iš savo ter-
ses, paaukoti nors kurę tiki, kiek
paaukojo istorinės armenybės, savo
darbais įdėliotus kapusios „anžinomis“.

Savo rasiuoję ar bauciasi už pa-
naujintauti ✓ Mindaugo armenybės
marbas, parodytos savo pagarbą ~~jei~~
bei didžiajam dietuvių valdovui iš
eilių harto iškelbti ji į tas auto-
tumos, kuriomis jis iš tikrujų iš
nuiklauja

3